

foc i lloc

Pobresa energètica?

Au, va!

Dir-li pobre a un afectat per l'estafa energètica és denigrant

DELFI **ROCA**

La *pobresa energètica* és un terme pervers inventat pels que la provoquen, espoliant els recursos i afavorint el robatori legal amb factures. El terme *pobresa energètica* és una construcció mental dels que pretenen que la responsabilitat de l'empobriment per ells provocat passi a les víctimes. Volen fer-los sentir culpables d'una pobresa que ells no han buscat. D'aquesta manera, les elits extractives eludeixen la crítica a les polítiques energètiques. Per aquest motiu em van cridar l'atenció els titulars de premsa del dia 8: *Govern atén 44 famílies per l'onada de fred*. Segons els mitjans, gràcies al Govern s'ha evitat el tall de llum per impagament a diversos afectats i haurà d'assumir, amb diners públics, factures per uns 16.000 euros. 44 famílies, doncs, haurien d'estar contentes i sentir-se alleujades en haver estat designades pels serveis socials per entrar dins un programa per a persones vulnerables. Més aviat es deuen sentir avergonyides, vivint-ho amb discreció i resignació, ja que no tenen cap culpa de la conseqüència de l'espoli al qual ens està sotmetent la política energètica, aquí i arreu. A més, la forma com s'ha comunicat el balanç

d'aquest programa governamental, així com la manera com els mitjans s'expressen en l'àmbit de la protecció (assistència) social, fan vergonya. L'ajuda pública publicitada és màrqueting polític. De seguir així, aviat caldrà que les persones que es beneficiïn d'un ajut social hagin de besar el cul a qui els atorga. L'Estat del benestar, de la solidaritat social, es fonamenta en drets, no en caritat. En suport mutu, no en beneficència. A més, la classificació per perfils que el Govern fa dels afectats per l'estafa energètica intenta que acceptem les diferències socials, que pensem que podríem estar pitjor, veient que hi ha algú per sota nostre en el rànquing. En definitiva, el Govern de DA oblidada que no ha de pagar les factures d'un robatori legal, sinó que ha de vetllar perquè l'energia sigui un dret fonamental per viure, com ho és l'aigua i l'alimentació. És evident, però, que per evitar la conflictivitat social els convé construir un marc mental que justifiqui la desigualtat. Per això fan mans i mànigues per anul·lar l'esperit crític que porta a la dissidència del votant. Volen l'imperi del pensament únic, que no és res més que la manca de pensament.